

Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

еліти України».

2. *Акцент на гострих проблемах вітчизняної економіки.* У статтях щодо стану економічної системи, зокрема причинам девальвації національної валюти, зниження купівельної спроможності переважає аналітика, зріз експертних думок щодо причин, стану та можливих шляхів виходу з ситуації, а також інфографіка, оформлена в переважно яскраві кольори.

3. *Політичні та економічні проблеми,* незважаючи на те, що мають переважне значення для формуванні номеру, розбавляються історичними та соціальними темами. Історична тематика формується відповідно до важливих річниць історичних подій. Іноді події, явища чи вчинки, які висвітлюються у номері, мають більше значення, ніж політичні, то вони є головною темою. Наприклад, темою номеру 35 від 23 вересня 2016 року стали «історії чемпіонів», оскільки українські паралімпійці здобули найбільшу кількість нагород (117) і продовжили традиції триумфальних виступів на цих змаганнях.

Список використаної літератури:

1. Колесниченко А.В. Практическая журналистика. Учебное пособие. - М.: Изд-во Моск. ун-та, 2008. [Режим доступу]: <http://www.evartist.narod.ru/text28/0034.htm>

2. Цісак В. Трансформація преси в Польщі і Україні в контексті суспільних змін (1989-1999) - Рукопис. дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук за спеціальністю 10.01.08 - журналістика. - Інститут журналістики Київського Національного університету імені Тараса Шевченка, Київ, 2001. [Режим доступу]: http://ijimv.knukim.edu.ua/zbirnyk/3_1/30-Tsisak.pdf

3. Сашук, Тетяна Іванівна. Висвітлення соціальної проблематики загальнонаціональних друкованих мас-медіакомунікації: автореф. дис. канд. наук із соціальних комунікацій: 27.00.01 / Тетяна Іванівна Сашук. Київ, 2015. - 16 ст.

ОРФЕЙ І СМЕРТЬ У ТВОРІ ТОМАСА МАННА "СМЕРТЬ У ВЕНЕЦІЇ"

Мітракова О.О., аспірантка

Бердянський державний педагогічний університет
м. Бердянськ, Україна

Проблема смерті як один із основних напрямків онтологічної рефлексії цікавила філософів та науковців ще з часів античності, її розробкою займалися Сократ, Епікур, Іоан Дамаскін, М. Лютер, Б. Паскаль, М. Монтель, Г.В.Ф. Гегель, А. Шопенгауер, Ф. Ніцше, М. Гайдеггер, К. Ясперс, А. Камю та ін. Сучасна наука про смерть - танатологія є міждисциплінарною, охоплює різні сфери науки. Літературознавство також є складовою у великій системі дослідження танатологічної тематики.

Переpletіння життя та смерті є невід'ємною частиною літературної традиції та є актуальною для літературознавчих досліджень. Базовими для сучасної літературознавчої танатології можна зазначити праці Арістотеля, Е. Ауербаха, М. Бахтіна, Д. Ліхачова, Г. Поспелова, Р. Барта, Е. Мелетинського, О. Клінта та

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)

інших. [2, с. 21].

Міф про Орфея та Еврідіку є традиційним у європейському літературному потоці, популярним сюжетом про нещасних закоханих. Любовний сюжет безперечно вартий уваги, але також важливим і цікавим є танатологічний мотив у міфі про Орфея. Продовження історії про закоханого співця можемо побачити у міфі про смерть Орфея. Міфологічний сюжет про загибель співця інтерпретував у новелі «Смерть у Венеції» Томас Манн.

У творі Томаса Манна «Смерть у Венеції» [3] головний герой новели Густав Ашенбах - чоловік середнього віку, представник творчої професії - письменник, є втіленням співця-Орфея. Густав, втративши свою дружину «Еврідіку», заповнив свій біль письменництвом та вихованням дочки. Неспокійна, непостійна натура творчої людини змушує Густава Ашенбаха до пошуку натхнення, нових вражень та подорожей. Танатологічний мотив чітко вплетений в канву твору з моменту прибуття письменника у Венецію. Ніби паралельний вимір, де все відбувається за тамтешніми законами, Венеція зустрічає героя твору. Перша ремінісценція з рікою Стікс та мовчазним Хароном виникає з моменту сходження Густава Ашенбаха на береги Венеції. У пошуках творчого катарсису герой знаходить ідеальний зразок мистецтва. «Шедевром» для письменника став хлопчик- підліток із Польщі Тадзьо. Ніби Пігмаліон закохувався у своє ідеальне творіння, так і Густав Ашенбах захопився ідеальною красою хлопця. Закоханість письменника була спрямована до витвору мистецтва у людській подобі, закарбованої у юнакові молодості, образі, а не до особистості чи характеру. Тадзьо віддзеркалює настрої та почуття Ашенбаха і стає в концепції новели антиподом митця мимоволі, раба виснажливої праці, не-живої людини.

Образ Тадзьо має для Т. Манна загальнозначущий філософський символічний зміст як єдність та боротьба протилежностей, як протиставлення хворобливої декадентської свідомості та античної краси і природності [1, с. 48].

Епідемія холери у Венеції є відображенням внутрішнього стану письменника. Захворювання творчості і соціального буття призводить до загибелі творчого начала. Орфей- Густав має можливість вибратись із Аїду, але, захоплений ілюзією ідеальності, ігнорує близьку смерть.

Список використаних джерел

1. Бондаренко Г. Ф. Літературознавчі перспекції: компаративістська генологія. - Житомир : Вид-во «Полісся», 2014. - 240 с.
2. Красильников Р.Л. Танатологические мотивы в художественной литературе (Введение в литературоведческую танатологию). М.: Языки славянской культуры, 2015. - 448 с.
3. Манн Т. Тристан. Новели. - К. : Дніпро, 1975. - 292 с.